

РЕШЕНИЕ

№ 37

гр. Исперих, 22.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ИСПЕРИХ, VII СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Димитринка Ем. Купринджийска

при участието на секретаря Анна В. Николова като разгледа докладваното от Димитринка Ем. Купринджийска Гражданско дело № 20223310100110 по описа за 2022 година и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е с правно основание чл.49, ал.1 и ал.3 от СК.

Постъпила е искова молба вх.№487/24.02.2022 г. от С. Х. К. от гр.Л., обл.Р., действаща чрез адв.Н. Е. от АК – Р., срещу Ю. К. К. от гр.Л., обл.Р., с която моли да бъде прекратен брака ѝ с ответника без да се произнася по въпроса за вината.

Твърди, че с ответника са сключили граждански брак на 14.10.1991 г. в Кметство с.ГР., общ.Л.. От брака имали родена една дъщеря С. Ю.ова К.ова, която вече била пълнолетна. При сключване на брака била на 18 години, като с течение на времето при съвместното им съжителство се появили разногласия и започнали проблеми, породени от несходство в характерите им. Нямамли разбирателство по редица базисни въпроси като интереси, лични отношения, служебна реализация и др. Няколко пъти решавали да прекратят съвместното си съжителство, но заради детето се отказвали. Към настоящия момент между съпрузите липсвали отношения на обич, доверие и семейна привързаност. Счита, че бракът им съществува само формално, тъй като всеки живеел свой собствен живот и напълно са се отчуждили.

Предвид изложеното счита, че брака ѝ с ответник а е дълбоко и непоправимо разстроен, поради което моли да бъде прекратен, без съдът да се произнася по въпроса за вината.

Не заявява претенция за промяна на фамилното име след развода.

В съдебно заседание ищцата не се явява, като упълномощения от нея с изрично пълномощно с нотариална заверка на подписите рег.№ 1777/23.02.2022 г. на нотариус Роска Иванова с рег.№ 378 на НК адв.Н. Е. заявява, че доверителката ѝ в момента работи на трудов договор в Германия и не ѝ позволяват да си вземе отпуск, което моли да се приеме за уважителна

причина за неявяването ѝ пред съда. Представя като доказателство за твърденията си трудов договор на немски език с легализиран превод на български език. По същество поддържа исковата молба и моли да бъде уважена.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК за депозиране на писмен отговор ответникът депозира такъв чрез назначения му особен представител адв.С. Д., като счита иска за допустим. По основателността ще се произнесе след събиране на доказателствата. Не се противопоставя на направените доказателствени искания, ще се ползва от тях.

В съдебно заседание ответникът не се явява, като се представлява от особен представител адв.С. Д. от АК - Р., която поддържа писмения отговор и излага допълнителни съображения по основателността на исковете.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното: Видно от представеното по делото Удостоверение за сключен граждански брак, страните по делото са сключили граждански брак с Акт № 2/14.10.1991 г. на Община Л.. Същото удостоверява, че след сключването на брака съпругата е приела да носи брачното име К..

От общото си съжителство страните имат родена една дъщеря, която вече е пълнолетна. В течение на съвместното им съжителство се появили разногласия и неразбирателство между съпрузите, за което ищцата споделяла със своите близки. Преди около 15 години двамата заминали за Германия, където живеели и работели. Съпругата си идвала всяко лято в България. От една години съпрузите не живеели заедно, разделили се, като ищцата продължила да работи в Германия, но вече живеела при сестра си. Не поддържали връзка помежду си, не се търсели и не разговаряли.

Горната фактическа обстановка се установява от показанията на разпитания в с.з. свидетел Сейде Мехмед Джелил, както и от представените писмени доказателства по делото. Свидетелката, която е родственик по сватовство на ищцата и има наблюдения и преки впечатления от семейния ѝ живот, посочва, че С. още в началото на брака си е споделяла с нея, че са имали много проблеми със съпруга ѝ и никак не се разбирали. Тези проблеми се задълбочили през годините, включително и след като съпрузите заминали да работят в Германия. Свидетелката поддържала постоянна връзка с ищцата – чували се по телефона, когато идвала в България С. отсядала при нея и през цялото време ѝ споделяла за проблемите си със ответника. От една година съпрузите били разделени и според свидетелката нямало тенденция да се съберат отново.

Въз основа на така изложеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи: Налице са предвидените в закона предпоставки за прекратяване на гражданския брак между страните, при условията на чл.49, ал.1 от СК поради настъпилото в него дълбоко и непоправимо разстройство.

От 1 година съпрузите са разделени и не живеят заедно. През този период не са осъществявали контакти помежду си, не са се интересували един от друг. Двамата съпрузи не са се търсили и не са правили опити за запазване на семейството си.

При така установените фактически обстоятелства, съдът приема, че съпрузите са изгубили уважението, вниманието и чувствата си един към друг, отчуждили се, изгубили интерес към съвместния им начин на живот като семейство. По този начин необратимо са се разрушили доверието между съпрузите, отношенията на взаимопомощ и разбирателство, зачитане на личността, грижа и подкрепа между съпрузите. При тези обстоятелства няма

изгледы бракът им да бъде заздравен и в този смисъл следва да бъде прекратен. Очевидно, двамата съпрузи нямат желание да живеят заедно като семейство, за което свидетелства и дългата им раздяла. Бракът им съществува само формално, лишен от съдържанието, което влагат в него закона и морала, и в тази връзка се явява ненужен както за страните, така и за обществото.

Тъй като ищцата изрично е заявила, че не желае съдът да се произнася по въпроса за вината, съдът не дължи произнасяне в тази насока.

Ищцата не е поискала след прекратяване на брака да промени фамилиното си име, поради което същото следва да остане К..

Не са предявени претенции за издръжка между съпрузите, както и за ползване на семейно жилище.

Предвид обстоятелството, че роденото от брака дете към настоящия момент е пълнолетно, съдът не дължи произнасяне по въпроса за родителските права, режима на лични отношения и издръжката.

При горния изход на делото, на основание чл. 329, ал. 1 изр.последно от ГПК, разноските остават в тежест на всяка от страните, както са ги направили.

Предвид изхода на делото страните следва да бъдат осъдени да заплатят окончателната държавна такса по производството в размер на 50.00 лв., или по 25.00 лв. за всеки един от тях поотделно, а на ответника следва да се възложи и възнаграждението за особен представител в размер на 300.00 лв.

Воден от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА, на основание чл. 49, ал. 1 СК, сключения с Акт № 2/14.10.1991 г. на Община Л., **ГРАЖДАНСКИ БРАК** между С. Х. К., ЕГН: *****, от гр.Л., обл.Р. и Ю. К. К., ЕГН: *****, от гр.Л., обл.Р., поради настъпилото в него дълбоко и непоправимо разстройство.

ПОСТАНОВЯВА, на основание чл. 326 от ГПК, че след прекратяването на брака и занаяпред ищцата ще носи брачното фамилиното име **К..**

ОСЪЖДА, на основание чл. 329 ал. 1 от ГПК, С. Х. К., ЕГН: *****, от гр.Л., обл.Р., **ДА ЗАПЛАТИ** по сметка на РС - Исперих сумата от **25 (двадесет и пет) лева** - дължима окончателна ДТ по производството.

ОСЪЖДА, на основание чл. 329 ал. 1 от ГПК, Ю. К. К., ЕГН: *****, от гр.Л., обл.Р., **ДА ЗАПЛАТИ** по сметка на РС - Исперих сумата от **25 (двадесет и пет) лева** - дължима окончателна ДТ по производството и **300.00 (триста) лева** за възнаграждение на особен представител.

Решението подлежи на обжалване пред Р.ски окръжен съд в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Исперих: _____